

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA SECȚIA
CONTENCIOS ADMINISTRAȚII DOSAR
Nr.

DECIZIA CIVILA NR.
PREȘEDINTE:

S-au luat în examinare recursurile formulate de pârâtele Administrației Finanelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanelor Publice Arad și de reclamanta în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, împotriva sentinței civile pronunțată în dosarul nr....., al Tribunalului Arad, în contradicție cu cererile reclamantei – intimată X, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care se constată că s-a depus la dosar prin registratura instanței, la data de 02.03.2012 din partea reclamantei - intimată un set de înscrisuri reprezentând dovada înmatriculării în autoturismului într-un alt stat membru U.E. anterior înmatriculării în România.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, având că s-a solicitat judecarea cauzei potrivit dispozițiilor art.242 pct.2 Cpd procesului civil, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și reține cauza pentru soluționare.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele:

I. Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Tribunalul Timișoara la data de 30.11.2010, reclamanta X a cerut în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanelor Publice a Județului Arad, Administrația Finanelor Publice Municipiului Arad și Administrația Fondului Pentru Mediu să se constate nulitatea Deciziei de calcul a taxei de poluare nr.....2008, să se dispună restituirea taxei de poluare către reclamantă în sumă delei plătită cu chitanța seria T.....la data de 12.12.20(58, fără cheltuieli de judecată. .,-

Prin sentința civilă nr..... pronunțată în dosarul nr..... Trîbunafuii a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantă în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanelor Publice a Județului Arad, Administrația Finanelor Publice a Municipiului Arad și Administrația Fondului

Excepția lipsei calității, procesuale pasive a pârâtei Administrația Finanțelor
ce a Municipiului Arad este nefondată, raportat la dispozițiile, art. 5 și 7 din O.G.
/2008, având în vedere că este emitentul Deciziei de calcul a taxei pe poluare
. nr....., că plata s-a făcut în contul Trezoreriei Municipiului Arad
a acestei decizii, pe care reclamanta o consideră nelegală.

Excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a
țelor Publice a Județului Arad este nefondată în condițiile în care reclamanta,
nscrisurile depuse a făcut dovada că pârâta Administrația Finanțelor Publice a
ipiului Arad și-a declinat competența materială cu privire la soluționarea
stației în procedura prealabilă în favoarea pârâtei Direcția Generală a
țelor Publice a-Județului Arad, fapt ce rezultă din copia adresei-de înaintare a
stației înregistrată la sediul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a
ului Arad sub nr.....-f. 59 dosar

Excepția inadmisibilității acțiunii invocată de către pârâtă este nefondată,
ce reclamanta a făcut dovada că a formulat o contestație în procedura
abilă înregistrată atât la sediul Administrația Finanțelor Publice a Municipiului
sub nr.....2010, având ca obiect anularea Deciziei de calcul a taxei
luare și restituirea taxei plătite - f.57 - 58 dosar, declinată în favoarea pârâtei

Excepția inadmisibilității acțiunii pentru neparcurgerea procedurii prealabile, ca
e a nefinalizării acesteia este nefondată, deoarece nesoluționarea contestației
ocedura prealabilă nu este imputabilă reclamantei, de la data înregistrării
eia la organul administrativ fiscal și până la soluționarea prezentei acțiuni
ind un răspuns în sensul admiterii sau respingerii contestației.

În plus, se impune analizarea cererii de restituire a taxei pe poluare pe fond,
în vedere că a fost stabilită la data de 11.12.2008-și plătită la data de '
008, sub imperiul O.U.G. nr. 50/2008 privind taxa pe poluare, modificata prin
nr.218/2008, instanțele judecătorești opinând în sensul că acest act normativ
scriminatoriu, deoarece a introdus privilegii în* sensul scutirii de la plata taxei
uare a autovehiculelor M1, cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate
că nu depășește 2.000 cmc, precum și a autovehiculelor N1, cu norma de
Euro 4 care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state
e ale U.E. în perioada 15.12.2008 - 31.12.2009, acțiunile în restituirea taxei
are achitată în 2008 fiind admise în majoritatea lor.

Pe fondul pricinii s-a reținut că Decizia de calcul a taxei pe poluare a cărei
e se cere a fost emisă la data de....2008, f.35, stabilindu-se obligația de
a reclamantei la suma. de 6.695 lei, pentru a înmatricula autoturismul
categoria auto M1, norme de poluare E1, fabricat în 1996,
iculat pentru prima dată la 21.11.1996

La rândul său, primul act de modificare a Ordonanței de Urgență nr. 50/2008, respectiv Ordonanța de Urgență nr. 208/2008, a fost abrogat prin Ordonanța de Urgență nr. 218/2008. Conform art. I din Ordonanța de Urgență nr. 218/2008, *„Ordonanța de urgență a Guvernului nr 208/2008 pentru stabilirea unor măsuri privind taxa pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 8 decembrie 2008, se abrogă”*.

În lipsa oricărei alte precizări privind intrarea în vigoare în cuprinsul Ordonanței de Urgență nr. 218/2008, aceasta a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial (conform art. 11.alin. 2 din Legea nr. 24/2000), respectiv la data de 11 decembrie 2008.

Ordonanța de Urgență nr. 50/2008 a fost modificată pentru a treia oară prin Ordonanța de Urgență nr. 7 din 18 februarie 2009 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, care a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 103 din 19 februarie 2009.

În lipsa oricărei alte precizări privind intrarea în vigoare în cuprinsul Ordonanței de Urgență nr. 7/2009, aceasta a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial (conform art. 11. alin. 2 din Legea nr. 24/2000), respectiv la data de 19 februarie 2009.

Ordonanța de Urgență nr. 50/2008 a fost modificată pentru a patra oară prin art. 35 din Legea nr. 329 din 5 noiembrie 2009, privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Mondial Internațional, care a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 761 din 5 noiembrie 2009.

Conform art. 70 din această lege, Capitolul VII - din care face parte art. 35 - a intrat în vigoare la trei zile de la data publicării în Monitorul Oficial (conform art. 11 alin. 1 din Legea nr. 24/2000), respectiv la data de 12 noiembrie 2009*.

În ceea ce privește modificările operate în privința cuantumului taxei pe poluare, trebuie observat că, deși taxa de poluare a rămas în vigoare din data de 1.07.2008 și până în prezent, cuantumul și modul de calcul al acestei taxe au fost modificat în mod esențial începând cu data de 19.02.2009, prin înlocuirea anexelor la acest act normativ, după cum urmează:

Astfel, în perioada 1.07.2008-10.12.2008 se aplică taxele stabilite conform anexelor la O.U.G, nr. 50/2008, în varianta inițială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr/327 din 25 aprilie 2008, cu mențiunea că în perioada 8.12.2008-10.12.2008, când a intrat în vigoare O.U.G. nr: 208/2008 (care a fost abrogată

O.U.G. nr. 218/2008, „anexele nr. 1,-2*și 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, se modifică și se înlocuiesc anexele nr. 1, 2 și 3 care fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, iar conform art. V din O.U.G. nr. 218/2008, „art II și III intră în vigoare la data de 15 decembrie 2008”.

Conform art. II alin. 2 din O.U.G. nr. 7/2009, pentru autoturismele înmatriculate până la 15.12.2008 și pentru care s-a plătit taxa majorată conform O.U.G. nr. 218/2008, se restituie diferența dintre taxa majorată și taxa inițială.

Astfel, conform art. II alin. 2 din O.U.G. nr. 7/2009, „pentru autovehiculele înmatriculate în vederea înmatriculării în România înainte de data de 15 decembrie 2008 și care au fost înmatriculate în România ulterior acestei date, cu plata taxei pe poluare pentru autovehicule calculate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008, cu modificările ulterioare, diferența dintre taxa plătită și taxa inițială potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008, cu modificările ulterioare, în vigoare până la data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008, se restituie, la cerere, în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii de restituire însoțite de documentația necesară”.

În perioada ulterioară datei de 19.02.2009 se aplică taxele stabilite conform O.U.G. nr. 7/2009; Astfel, conform art. I punctul 2 din O.U.G. nr. 7/2009, „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I., nr. 327 din 25 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: (...).Anexele nr. 2 și 4 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1, 2 și 3 care fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență”.

Anexa 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 reglementează nivelul taxei specifice în funcție de emisia de dioxid de carbon; Anexa 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 reglementează Nivelul taxei specifice în funcție de norma de poluare; Anexa 3 O.U.G, nr. 7/2009 înlocuiește Anexa nr. 4 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, care reglementează Grila privind scutirile de reducere a taxei; Nu se modifică anexa nr. 3 la O.U.G. nr. 50/2008, care reglementează nivelul taxei specifice pentru autovehiculele din categoriile N2, N3, M3.

În ceea ce privește exceptarea de la plata taxei de poluare a unor categorii de autovehicule este de reținut că potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008, au fost introduse scutiri de la plata taxei de poluare pentru autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și pentru toate autovehiculele N1 cu norma de poluare

Conform acestui comunicat, „Comisia Europeană a solicitat România informații în legătură cu legislația acesteia privind aplicarea unei-taxe pe poluare pentru autoturisme. Comisia consideră că prevederile legislației românești, conform cărora taxa pe poluare se suspendă pentru anumite autovehicule, însă crește pentru anumite mașini, de ocazie provenite din alte state membre, ar putea duce la discriminarea acestor mașini de ocazie, protejând industria națională de autovehiculelor noi. Această solicitare a fost transmisă sub forma unei „scrisori de somare”, prima etapă a procedurii de încălcare a dreptului comunitar prevăzută în articolul 226 din Tratatul C.E. Dacă nu primește un răspuns satisfăcător în termen de două luni, Comisia poate trece la a doua etapă a procedurii (emiterea unui motivat) și, în final, poate prezenta cazul în fața Curții de Justiție.

Conform legislației românești în vigoare din februarie 2009, autovehiculele din categoria EURO 4, cu o capacitate cilindrică de cel mult 2000* cmc sunt scutiți de plata taxei pe poluare în România dacă se înmatriculează pentru primat dată în România din* Uniunea Europeană în perioada 15 decembrie 2008 - 15 decembrie 2009. Aceeași legislație prevede totodată dublarea nivelului taxelor aplicabile pentru autovehiculele care fac obiectul acestei taxe.

Comisia a primit un număr foarte mare de plângeri în urma acestor modificări din legislația românească. Prin prezentul comunicat de presă, Comisia dorește să informeze publicul în legătură cu rezultatul investigațiilor pe care le-a efectuat și să prezinte concluziile sale privind înțelesul și scopul legislației românești.

Comisia sprijină măsurile politice care urmăresc promovarea mașinilor noi și puțin poluante. În calitate de gardian al tratatelor însă, Comisia trebuie să se asigure că aceste măsuri sunt compatibile cu dreptul comunitar. Din acest punct de vedere, modul în care este formulată legislația românească pare a avea un efect protector la nivelul industriei naționale a autovehiculelor noi.

În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție Europene, statele membre pot prevedea taxarea diferențiată a unor produse similare, cu condiția ca aceasta să se bazeze pe criterii obiective și să nu aibă ca efect protecția producției naționale. În opinia Comisiei, criteriul „primei înmatriculări” nu este o cerință pe deplin obiectivă, deoarece* nu ține seama de calitatea intrinsecă a mașinilor-în anumite cazuri, acesta ar putea duce la discriminarea mașinilor de ocazie provenite din alte state membre.

Într-adevăr, în urma aplicării cerinței de „primă înmatriculare”, toate mașinile noi înmatriculate în perioada stabilită de legislația românească, care intră direct pe piața mașinilor de ocazie din această țară, circulă fără să fie supuse acestei taxe. De altă parte, autovehiculele de o calitate asemănătoare, care urmează să fie

În concluzie, începând cu data aderării, 1.01.2007, este obligatorie pentru România respectarea așa numitului „acquis comunitar” - astfel cum este definit în art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1367/2000, privind constituirea și organizarea grupului de lucru pentru studierea concordanței dispozițiilor și principiilor Constituției României cu acquisul comunitar, în perspectiva aderării României la Uniunea Europeană, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 30 din 17/01/2001, în care se definește a acquisul comunitar conform căreia acesta include, între alte acte legislative/ „dispozițiile Tratatului instituind Comunitatea Europeană, semnat la 25 aprilie 1957 la Roma, și ale Tratatului privind Uniunea Europeană, semnat la 7 februarie 1992 la Maastricht, ambele republicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. C 340 din 10 noiembrie 1997”.

Este evident, în raport cu cele arătate deja în considerentele de față că în prezenta cauză sunt incidente dispozițiile O.U.G. nr. 50/2008, în varianta anterioară din data de 19.02.2009, respectiv reglementarea modificată conform O.U.G. nr. 7/2009 din data de 19.02.2009, concomitent cu majorarea cuantumului taxei de poluare, au intrat în vigoare* și dispozițiile de scutiri de la plata taxei pentru anumite categorii de autovehicule, așa încât prezenta cauză trebuie să se analizeze, în funcție de dispozițiile dreptului comunitar citate anterior, în raport cu dispozițiile de scutiri de la plata taxei de poluare aplicabile în perioada anterioară datei de 19.02.2009, astfel încât sunt pertinente - pentru această analiză - dispozițiile din comunicatul Comisiei europene din 25.06.2009, comunicat care prevede modificarea reglementării ulterioară datei de 15.12.2008, când au intrat în vigoare dispozițiile de la plata taxei de poluare pentru autovehiculele din categoria Euro 4, cu o cilindricitate de cel mult 2000 cmc_care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15 decembrie 2008 -31 decembrie 2009 inclusiv.

În acest context, trebuie subliniat că aplicarea art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană se referă la o discriminare între impozitele aplicate „produselor altor state membre” și impozitele „interne de orice natură care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”, așadar, discriminarea la care se referă în acest text legal are în vedere o comparație între nivelul de impozitare a produselor altor state membre ale Uniunii Europene, în comparație cu nivelul de impozitare a produselor de pe piața internă a Statului Român și prin urmare se poate concluziona că art. 90 este aplicabil numai în măsura în care bunul astfel impozitat este un produs al „*altor state membre*” ale Uniunii Europene.

Este de necontestat că principiul libertății de circulație se aplică atât produselor care provin din statele membre cât și produselor care sunt localizate în România și care au fost importate în mod legal dintr-un stat din afara Uniunii Europene în momentul importului inițial, aceste produse sunt supuse taxelor

România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15 decembrie 2008-31 decembrie 2009 inclusiv.

Deși calculul taxei de poluare ia în considerare reducerea taxei în raport cuimea autovehiculului, prin aplicarea reducerii procentuale din anexa nr. 3 la Ordonanța de Urgență nr. 50/2008 - același act normativ, modificat prin Ordonanța de Urgență nr. 218/2008 a introdus o scutire de la plata taxei de poluare pentru unele categorii de autovehicule noi și anume acelea care au norma de poluare Euro 4, cu o capacitate, cilindrică ce nu depășește 2.000 cmc. În privința acestor autovehicule, taxa de poluare este zero, nefiind datorată.

Instanța de la Luxemburg a arătat, în cauza C-313/05 Maciej ^Brzezihski, paragraful 29, că există-o încălcare a articolului 90 primul paragraf CE atunci când prețurile aplicat produsului de import și cel aplicat produsului național similar „sunt calculate diferit și după metode diferite, care conduc, fie chiar și în cazuri limitate, la un preț efectiv mai mare aplicat produsului de import (a se vedea hotărârea Weigel, anterior, punctul 67 și jurisprudența citată)".

Prin urmare, reglementarea taxei de poluare - astfel cum a fost modificată prin introducerea scutirii prevăzute de art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008' - are caracter indirect discriminatoriu, protejând produsele naționale din producția internă, respectiv autoturismele din producția internă.

Caracterul indirect al discriminării fiscale rezultă din aceea că, fără a se face distincție între produsele produse în România și cele produse în afara României, reglementarea care prevede scutirea de la plata taxei de poluare pentru autoturismele care au caracteristicile tehnice similare celor produse în România, aplicându-se așadar și celorlalte autoturisme ce urmează a fi înmatriculate în România.

Este irelevant, sub acest aspect, faptul că favorizarea fiscală nu vizează doar autoturismele din producția internă, ci și pe cele având aceleași caracteristici tehnice și care sunt produse în afara României, de exemplu autoturismele noi, cu norma de poluare Euro 4 și cilindree de până la 2000 cmc produse în Germania sau în România.

Instituind o taxă care este susceptibilă a se aplica, prin ipoteză, numai autoturismelor care nu sunt produse în anul 2009 în România - taxă care este aplicată numai cu prilejul primei înmatriculări în România, deci care nu poate viza autoturismele din producția internă care au fost deja înmatriculate anterior intrării în România - a taxei de poluare, indiferent de ce norme de poluare respectă - reglementarea din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 constituie o piedică indirectă discriminatorie aplicabilă tuturor autoturismelor second hand, indiferent de norma de poluare cu care sunt dotate, așa încât prin această reglementare este încălcată neutralitatea taxei de poluare, al cărui efect este chiar cel interzis de art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană, și anume protejarea producției

legislației naționale; chiar ulterioară, • fără a solicita sau a aștepta eliminarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional..

Ca atare, având în vedere și prevederile art. 18 din Legea nr. 554/2004, contenciosului administrativ, instanța a admis acțiunea în contencios/a^î formulată de reclamantaîn contradictoriu cu pârâtele Direcția a Finanțelor Publice a Județului Arad, Administrația Finanțelor Publice, a Municipiului Arad și Administrația Fondului Pentru Mediu și, în consecință:

A constatat nulitatea Deciziei de calcul a taxei de poluare nr.

A dispus restituirea taxei de poluare către reclamantă în sumă de ... plătită cu chitanța seria TS4A nr. ...la data de 12.12.2008.

" în baza art. 60 și art. 63 Cod procedură civilă, coroborat cu prevederile art. 1 OUG nr. 50/2008 a admis cererea de chemare în garanție formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și a obligat chemata în garanție la suportarea despăgubirii reprezentând taxa pe poluare în locul reclamantei, având în vedere că aceasta a fost virată în contul său..

A obligat chemata în garanție la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 39,30 lei reprezentând taxa judiciară de timbru și timbru judiciar.

II. Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs pârâtele Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, considerând-o ca netemeinică și ilegală.

În motivarea recursului, pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad a reținut inadmisibilitatea acțiunii de fond.

Acțiunea în contencios administrativ potrivit art.7 Legea nr.554/2004 poate fi admisă în următoarele condiții:

„Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente a actului, sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia."

Într-adevăr, prin cererea înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, contestatorul a solicitat restituirea taxei de poluare în cuantumul indicat, dar prin adresa emisă de instituție, nu se respinge solicitarea contestatorului și se solicită potrivit prevederilor art. 7 din O.G. nr.92/2003, contestatorului să anexeze cererii sale documente doveditoare din care să rezulte dacă Decizia de calcul a taxei pe poluare pentru autovehicule contestată a fost, conform legislației

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de instanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

(5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal".

Așadar, contestatorul i s-a solicitat în baza unui temei legal îndrăcit să prezinte documente doveditoare din care să reiasă că Decizia de calcul a taxei de poluare pentru autovehicule care reprezintă titlu de creanță a fost contestată și anulată total sau parțial.

În aceste condiții se apreciază că, contestatorul nu a epuizat procedura prealabilă prevăzută în mod imperativ de art. 7 din Legea-nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, adresa instituției neputând fi considerată un refuz de soluționare, a cererii de restituire a taxei de poluare formulată de contestatorul reclamant.

De altfel, chiar și în situația în care s-ar considera că adresa emisă de instituția (adresă care nu îndeplinește condițiile stabilite de art. 41 și 43 din O.G. nr. 2/2003 pentru a putea fi considerată un act administrativ fiscal individual pentru că reclamantul era nevoie de acest lucru) este un refuz de soluționare a cererii de restituire, contestatorul avea obligația potrivit art. 7 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ să solicite revocarea în tot sau în parte a acestui act, autorității ierarhice superioare autorității emitente a actului. Doar după îndeplinirea în totalitate a acestei proceduri prealabile obligatorii ar fi putut, să promoveze acțiunea în contencios administrativ în fața instanțelor judecătorești.

Mai mult, doctrina în materie este unitară în sensul în care "instanțele de contencios administrativ au apreciat că procedura administrativă prealabilă reprezintă o condiție de exercitare a dreptului la acțiune, motiv pentru care neîndeplinirea acesteia atrage inadmisibilitatea acțiunii, potrivit art. 109 Cod de procedură civilă.

Cu alte cuvinte, instanța sesizată cu o cerere în anularea unui act administrativ are obligația, înainte de a soluționa în fond cauza, să examineze prealabil procedura prealabilă.

Având în vedere cele expuse mai sus considerăm că acțiunea în contencios administrativ introdusă de reclamantul-intimat ca fiind prematur introdusă deoarece nu a fost respectată procedura prealabilă și în consecință solicităm respingerea ei ca inadmisibilă.

Prima instanță, în motivarea hotărârii pronunțate prin care a admis acțiunea administrativă a reținut, în esență,- că taxa aplicată de către organele abilitate ale

În elaborarea strategiilor și politicilor economice ale guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene se consideră că activitatea de protecție a Mediului reprezintă o componentă necesară a transformării sistemului economic și a dezvoltării durabile a societății. Astfel componentele de mediu și dezvoltare nu mai sunt considerate fiind independente evidențiindu-se tocmai relația de reciprocitate dintre un mediu dezvoltarea durabilă și o economie solidă.

Principiul suprem căruia trebuie să i se subordoneze întreaga activitate economică și socială a unei țări îl constituie conservarea condițiilor de sănătate a populației.

România prin aprobarea O.U.G. nr.50/2008 privind taxa pe poluare, s-a aliniat la tendința internațională de a fundamenta politica mediului pe principiul poluatorul plătește, principiu care constituie elementul cheie ce direcționează strategia de protecție a calității mediului și statuează obligația poluatorului de a suporta cheltuielile legate de prevenirea și controlul poluării, fiind responsabil pentru pagubele produse. Acest principiu este de asemenea în acord cu Protocolul de Kyoto al cărui semnatar este și România și care instituie obligativitatea respectării obiectivelor de protecție a mediului.

Astfel pentru respectarea principiilor comunitare de impozitare și pentru stoparea încălcării Protocolului de Aderare la U.E. de către România, au fost abrogate dispozițiile Codului fiscal care reglementau taxa specială pe autoturisme și autovehicule și a fost adoptată O.U.G. nr.50/2008 care are la bază principiile enunțate mai sus.

De altfel, criticile Comisiei Europene aduse României referitoare la încălcarea Protocolului de aderare la Uniunea Europeană prin perceperea taxei speciale pe autoturisme nu au vizat decât cuantumul ridicat al acesteia. Tocmai pentru a conforma sesizărilor primite de la Comisia Europeană, guvernul a adoptat O.U.G. nr.50/2008 privind taxa pe poluare al cărui cuantum este considerabil mai mic, încât nu mai poate fi pusă problema protejării pieței interne față de cea comunitară.

În urma acestor discuții și analize s-a ajuns la un acord între părți, concretizat tocmai în apariția O.U.G. nr. 50/2008.

Așadar, rezultă fără dubiu faptul că, așa cum este reglementată de O.U.G. nr. 50/2008, taxa de poluare este temeinică și legală, în conformitate cu normele de drept comunitar/această taxă nefiind contestată de Comisia Europeană sau alt organism comunitar. - .

pozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile
le considera necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform
sului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a
zilor."

Întreaga practică jurisprudențială comunitară este în acest sens, tocmai
nța taxei de poluare în alte state, comunitare de tradiție din care s-a
olificat mai înainte (în unele, în quantum cel puțin dublu față de România)
nd fără dubiu, legalitatea și, mai ales, necesitatea existenței acesteia pentru un
embru U.E.

Se precizează că în Infograma nr. 5899/26.06.2008 transmisă de
zentața Permanentă a României pe lângă U.E. de la Bruxelles, se arată că
ul D.G. TAXUD a menționat că prevederile proiectului de Norme Metodologice
taxa pe poluare pentru autovehicule, transmis Comisiei Europene la data de
2008 (formă care, de altfel, a și fost aprobată tocmai în acest mod de Guvernul
niei) sunt conforme cu criteriile europene.

Totodată, în aceeași Infograma se menționează faptul că procedura de
ment împotriva României va fi închisă doar după adoptarea de Parlamentul
niei a O.U.G. nr. 50/2008.

Mai nou, odată cu adoptarea modificărilor la O.U.G. nr. 50/2008 prin O.U.G.
8/2008, Comisia Europeană își arată acordul pentru existența acestei taxe,
mai mult, consideră oă suspendarea plății taxei de poluare pentru autoturismele
e la art. II și III din O.U.G. nr. 218/2008 se constituie în premise discriminatorii
mandă eliminarea acestor suspendări de la plata taxei de poluare.

Conform notificării apărută în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, referitoare
gerile având ca obiect taxa de poluare, se arată că nu se poate vorbi de o
zare a taxelor pe autovehicule la nivelul U.E., că nimic nu împiedică statele
re să perceapă aceste taxe, putând decide singure nivelul și metodele de
ale taxei. Constatând, că România s-a aliniat solicitării de aliniere la legislația
itară, în ceea ce privește respectarea art. 110 din T.F.U.E., prin abrogarea
or acordate prin O.G. nr. 218/2008, conchide că se vor clasa toate plângerile,
t taxa de poluare este conformă cu art. 110 din T.F.U.E.

*

Rezultă dintr-o jurisprudență constantă, că art. 90 primul paragraf CE încălcat doar atunci când impozitul aplicat produsului din import și celui național similar sunt calculate diferit, după metode diferite, fie și în cazuri limitate, la un impozit mai mare aplicat produsului ("Hotărârea Comisia/Grecia, punctul 20, Hotărârea din 22 februarie" Valențe, punctul 21, Hotărârea din 19 septembrie 2002, Tulliasiamies și Siilin, punctul 53). Astfel, Comisia a considerat ca fiind contrară art. 90 din Tratatul CE. perceperea de către un stat membru al unei taxe pe vehiculele de ocazie provenite dintr-un alt stat membru atunci când valoarea acestei taxe, calculată fără luarea în considerare a deprecierei reale a vehiculului, depășește valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național (cauza nr. C-345/93 Comisia/Tadeu, hotărârea din 09.03.1995? Hotărârea din 22 februarie 2001, Comisia/Valențe)/

Așadar, pentru aplicarea art. 90 CE. și în special în vederea aplicării regimului* de impozitare a autovehiculelor de* ocazie* importate în România al autovehiculelor de ocazie cumpărate pe teritoriul național, care sunt produse similare sau concurente, este necesar să se ia în considerare nu numai valoarea impozitului intern care se aplică direct sau indirect produselor naționale și produselor importate, ci și baza de impozitare și egalitățile de percepere a impozitului în cauză (Hotărârea din 22 martie 1990, Comisia/Lannelli&Volpi, 74/76, Rec. p. 557, punctul 21, Hotărârea din 11 februarie 1990, Comisia/Danemarca, C-47/88/Rec, p. I-4509, punctul 18; Hotărârea Nunes Tadeu, punctul 12). Deci, petentul ar fi trebuit să producă dovezi din care să rezulte indubitabil că taxele pe care le aplică statul român sunt superioare celor din statul din care reclamantul și-a achiziționat vehiculul.

În concluzia celor prezentate mai înainte, discriminarea pretinsă a existenței în România a înmatriculării autoturismelor de pe piața internă și >cele fabricate într-un alt stat membru U.E. este inexistentă din moment ce orice autoturism, indiferent dacă este fabricat în România sau în alt stat membru U.E. este supus aceluși impozit și taxelor de poluare. În acest sens au și fost respinse (în unanimitate) toate cererile pentru restituirea taxei speciale auto plătite pentru înmatricularea unui autoturism nou cu ocazia primei înmatriculări în România, în mod judicios și echitabil de judecată constatând lipsa elementelor, comerciale discriminatorii care ar susține aceste autoturisme.

Tot în susținerea acestui aspect, se arată faptul că, Curtea a considerat că

De asemenea, Hotărârea preliminară Tatu vs România pronunțată de Curtea de Justiție stabilește în mod clar faptul că aceasta se referă doar la plata taxei de poluare stabilită de O.U.G. nr.50/2008, fără modificări, astfel încât în acest punct de vedere nu îi este aplicabilă reclamantului dispoziția atată a fii discriminatorie de către C.J.E.

II. Prin recursul formulat, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a cerut admiterea recursului, modificarea sentinței civile atacate în sensul respingerii acestora în fața de D.G.F.P. Arad pe calea excepției lipsei calității procesuale pasive, întrucât în fapt, prin Sentința civilă nr....., Tribunalul Arad: "a respins excepțiile.

Consideră sentința pronunțată de Tribunalul Arad ca fiind nelegală și incorectă, dată cu încălcarea dispozițiilor legale.

Se reiterează excepția lipsei calității procesuale pasive a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, învederându-se că instanța de fond, în mod vădit a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocată în condițiile în care reclamanta - intimată nu a atacat niciun act administrativ emis de D.G.F.P. în speță Decizia nr. 2340/28.12.2010, emisă în procedură prealabilă.

Se precizează că reclamanta - intimată a solicitat doar anularea actelor emise de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad, restituirea taxei de poluare și plata cheltuielilor de judecată.

Întrucât* actele a căror anulare s-a cerut au fost emise de Administrația

Finanțelor Publice a Municipiului Arad, se învederează că D.G.F.P. Arad nu are competență procesuală pasivă în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 33, alin. 1 din Codul de procedură fiscală - privind administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate contribuabilului general consolidat, competența revine aceluiași organ fiscal, județean, local sau municipiului București stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la solicitarea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială* se administrează creanțele fiscale

Pentru toate aceste motive, solicită admiterea recursului,, modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii pe calea excepției lipsei calității procesuale active a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad

IV. Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, și chemata în garanție administrația Fondului pentru Mediu, solicitând casarea în întregime a hotărârii atacate și pe cale de consecință, rejudecând cauza pe fond, respingerea acțiunii reclamantei.

Având în vedere că recursul de față privește o hotărâre bare nu poate fi atacată cu apel, nu este obligatorie limitarea la motivele de recurs precizate la art. 344 Cod procedură civilă, cauza putând fi examinată sub toate aspectele.

Recurenta susține că hotărârea a fost dată cu aplicarea greșită a legii (art. 304 alin. 9 tz. a II-a Cod procedură civilă).

Hotărârea instanței de fond nelegală sub. aspectul greșitei interpretări și aplicării a legii.

În speță, acțiunea este inadmisibilă motivat de faptul că reclamanta ar fi trebuit să conteste un act administrativ și să îndeplinească procedura prealabilă a recursului contencios, conform dispozițiilor legale, în termen de 30 de zile, fiind incidente dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, conform căroră:

„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim într-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”

Mai mult decât atât, arată recurenta, soluția instanței este nefondată, raportat la prevederile Ordinului nr. 986/2008 pentru aprobarea procedurii privind stabilirea taxei pe poluare pentru autovehicule, care are în anexa nr. 3 formularul de Decizie de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule. În cuprinsul acestui formular se vede fără echivoc: „Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță și constituie titlu de plată conform legii. Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 207 alin. (1)

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent, potrivit art. 209 alin. (1) din același act normativ¹”, Prin urmare, Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule este titlu de creanță și totodată este act administrativ fiscal, exact ca și decizia de impunere fiscală. De asemenea, în anexa nr. 1 la ordin este detaliată procedura emiterii Deciziei de calcul (pct. 2.7 -2,12).

restituirea către contribuabil se efectuează în termen de 45 de zile de la data înregistrării cererii acestuia.

Cap. I pct. 2 - Restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, denumit în continuare organul fiscal competent.

Se arată că, potrivit prevederilor O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală; republicată, cu modificările și completările ulterioare, dobânda contribuabililor în materie fiscală este datorată din prima zi după expirarea termenului legal de 45 de zile pentru soluționarea cererii de restituire. Prin urmare, nu se poate vorbi de plata daunelor începând cu data plății, așa cum a hotărât instanța fondului de recurs, dacă instanța fondului hotăra, de principiu, acordarea dobânzii, în mod corect și legal ar fi trebuit să fie vorba de dobânda calculată și acordată potrivit O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Adică, după ce contribuabilul a formulat cerere de restituire la organul fiscal competent și acesta i-a respins-o, se adresează instanței de judecată cererea de acordă dobânda începând cu data respingerii cererii de restituire de către organul fiscal. Suma aferentă taxei pe poluare este virată în contul Administrației Fondului pentru Mediu de către organul fiscal care calculează și încasează taxa în temeiul Hotărârii Administrația Fondului pentru Mediu nefăcând nicio operațiune legată de restituirea sumei. Recurenta arată că nu este titulara vreunei obligații în raport de contribuabil, astfel încât nu poate fi obligată la plata unei dobânzi legale. Prin urmare, din punctul de vedere al acordării dobânzii legale, hotărârea instanței fondului este absolut nelegală, fiind în conflict cu încălcarea evidentă a prevederilor legale.

În drept, își întemeiază cererea pe dispozițiile art. 299 și urm. Cod de procedură civilă, O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, precum și pe prevederile Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

V. Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs invocate și din oficiu, sub toate aspectele, conform art.304¹ Codul de procedură civilă, Curtea reține că nu exista nici un motiv de modificare sau casare a hotărârii primei instanțe, recursul fiind nefondat pentru următoarele considerente:

Referitor la calitatea procesuală pasivă a pârâtei Direcția Generală de Finanțelor Publice Arad, Curtea reține că soluția pronunțată de prima instanță

a primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru donator, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă-a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceiași vechime și aceiași uzură de pe piața națională".

Or, O.U.G. nr. 50/2008 stabilește o taxă care se aplică cu ocazia primei înmatriculări în România a unor autovehicule, inclusiv a celor de ocazie cumpărate în state membre U.E., fără să stabilească o taxă pentru autovehiculele de ocazie având aceiași vechime și aceiași uzură, aflate deja în circulație pe teritoriul României la data instituirii taxei (și pentru care, deci, nu s-a plătit taxa). Procedând astfel, Statul român descurajează cumpărarea de autovehicule de ocazie din alte state membre ale U.E. prin faptul că face să fie mai avantajoasă cumpărarea autovehiculelor de ocazie similare, ca vechimi și uzură, deja înmatriculate pe teritoriul României.

În consecință, instanța este chemată să stabilească dacă O.U.G. nr. 50/2008, în viziunea art. 110 din T.F.U.E., mai poate constitui bază legală pentru taxa plătită de reclamant.

Cu privire la aceasta chestiune, Curtea reține următoarele:

Așa cum a arătat și prima instanță, prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat tratatul privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană.

Efectele acestei ratificări sunt reglementate de art. 148 alin. 2 din Constituția României conform căreia, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea termenilor actului de aderare iar potrivit alin. 4, Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului 2.

Așadar, în măsura în care există neconcordanță între legea internă, în speță O.U.G. nr. 50/2008, și T.F.U.E., instanțele române vor aplica cu prioritate legislația europeană, ceea ce Tribunalul a și făcut.

Consecința este aceea că decizia de calcul a taxei este nelegală raportat la art. 110 din T.F.U.E., așa cum este el interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, motiv pentru care în mod justificat a fost anulată de prima instanță iar reclamantul a fost repuse în situația anterioară prin obligarea pârâtei Administrația Națională a Autovehiculelor Publice la restituirea taxei către reclamant.

În sfârșit, prima instanță a procedat legal și cu privire la soluția dispusă de ea în ceea ce privește cererile de chemare în garanție deoarece, în mod necontestat, taxa s-a

